

við-
merkingarSo lítið virðir
landsstýrið
fiskimenn

Tá fiskivinnuráðið fyrri tveimur árum síðan varð sett á stovn var hetta fyrri so vítt eitt gott tiltak. Ráðið skuldi hava 7 limir, av hesum skuldu teir seks vera »umboðandi áhugamál fiskivinnunar«.

Formaðurin varð settur av landsstýrinum, og var uppgávan hjá ráðnum at lýsa »sjónarmiðini hjá allari fiskivinnuni«, og skuldi ráðið vera ráðgevandi hjá landsstýri og tingi í fiskivinnumálum.

Men tá ráðið var sett, visti tað seg, at allir teir seks limirnir vóru reiðarar. Av hesum var ein útróðrarformaður, sum umboðaði bæði bátar og fólk í tí partinum av flot-anum, men eingin limur

varð settur í ráðið, sum kundi sigast at umboða fiskimenn burturav, og sostatt heldur ikki allar teir fiskimenn, fiskimannafelagið umboðað. Hesum mótmælti FÍ sjálvsagt og kundi ikki góðkenna, at fiskimenn opinbart ikki vóruð roknaðir við til fiskivinnuna, og metti felagið, at tað ikki metti ráðið vera sett samb. reglurnar um, at tað skuldi umboða »alla fiskivinnuna«.

Men ráðið var valt, so tað gjordist ikki meira tá. Men við seinasta lögtingsval vóruð tveir av ráðslimunum valdir. í lögtingið, og varð ti neyðugt hjá landsstýrinum at velja tveir nýggjar limir. Vit gjørd

landsstýrið og nýggja landsstýrismannin í fiskivinnumálum vart við hesi sjónarmiði. Vit roknaðu sjálvsagt við, at nýggja landsstýrið fór at rætta hetta upplagda mistak, so fiskimenn fingi í minsta lagi eitt umboð í ráðið. Hetta kundi ikki vera nakað órimiligt ynski, tá arbeiðið hjá ráðnum sanniliga eisini viðkom fiskimenn. M. a. er ráðið ráðgevandi hjá landsstýrinum viðvíkjandi stuðulslóggávuna, og hevur hetta beinleiðis ávirkan á inntøku fiskimanna.

Nú hevur landsstýrið valt teir 2 limirnir, og tað visir seg, at tað hevur aftur sett tveir

reiðarar í fiskivinnuráðið, so framvegis eru tað bert reiðarar, sum saman við formanninum viðgæra viðurskipti, sum sanniliga eisini eru av størsta týðningi fyrri fiskimenn. Tað skal ikki vera nakar ivi um, at fiskimannafelagið metir hetta at vera eina grova vanvirðing av fiskimenn og teimum sum umboða teir! Henda vanvirðingin verður bert undirstrikað av, at meðan fiskimenn og teir sum umboða teir verða ignoreraðir, sum teir ikki vóru til í hesum sambandi, er annar av nýggju limunum ein av oddamannum í reiðarafelagnum. Umframt at vera nevndarlimur har

er hann formaður ella nevndarlimur í trimum »undirreiðarafeløgum«. Tað er møgult, at landsstýrið heldur seg kunna skúgva fiskimenn til viks sum teir vilja. Men har kann landsstýrið verða lumpað.

Fiskimenn fara neyvan at finna seg tigandi í, at ein nevnd av reiðarum yvir høvðið á fiskimenn skal vera høvuðsráðgevi hjá landsstýrinum í hvussu stuðulin til fiskivinnuna skal verða byttur millum skip og fiskimenn. Seinasta tilmæli hjá ráðnum hesum viðvíkjandi var nevnliga merkt av, at har hevði eingin umboðað fiskimenn.

Tað kundi hent at landsstýrið kom í ta støðu, at tað ikki longur kann tuga fiskimenn og teirra feløg burtur.

Umframt at seta reiðaraáhugamál fram um fiskimannaáhugamál hevur landsstýrið her eisini vist, at tað setir egin floksáhugamál fram um fiskivinnumál. Fiskivinnuráðið skuldi verið eitt ráð av serkønnum innan fiskivinnuna uttan mun til politiskan lit.

Men umframt nevndu tveir limir hevur landsstýrið eisini valt tiltaks-limir. Teir vóru ikki valdir frammanundan. Og her sæst týðuliga, at her hava landsstýris-

flokkarnir bytt allar hesar nevndarsessir millum floksfelagar hjá samgonguflokkunum! Tað sigur heldur ikki so lítið um hesa samgongu.

Eg fari at enda at loyva mær við hesi samgongu. Fyrst fekk tað ein av sínum nevndarlimum til fiskimálaráð-harra. Og reiðarafelagið varð einasta felag sum varð við í tingingunum um fiskirættindi við onnur lond.

Og nú eigur reiðarafelagið reinan meiriluta í Fiskivinnuráðnum. Sama landsstýri sum ikki metir fiskimenn vera verðar so mikið sum ein sess í Fiskivinnuráðnum letur gleðiliga eitt einstakt felag fáa meiriluta í sama ráð.

So reiðarafelagið hevur nú allar møguleikar at fáa tann niðurskúrd í parti fiskimanna gjøgnum bakdyrnar, sum tað uttan úrslit hevur roynt at vinna við sáttmálatvingingar. Ja, tað er sjáldan at eitt felag kemur so væl fyrri.

Men tað verður kanska tó ikki so lætt at reyvrenna fiskimannafelagið sum landsstýrið vist roknar við!

Óli Jacobsen

Stjórin á Data svarar Jussi Merklin

af Bernd Johansen,
M.Sc.
direktør P/F DATA
18.05.1981

Jussi Merklin, cand. polit., kendt af danske avislæsere for sin kamp mod ministeriet angående sit ansættelsesforhold om arbejde med edb sikkerhedsspørgsmål, skriver i Socialen i lørdags en artikel om edb registrering bl.a. med henvisning til sygehusets registrering af fravær for personalet.

Efter en beskrivelse af de to kendte samfundsformer demokrati og diktatur sættes oprettelsen og brugen af edb registre i relation hertil og Jussi Merklin konkluderer, at hvis sygehusets ledelse opretter et edb register med oplysninger om de ansattes sygedage uden forudgående tilladelse fra de ansatte, handler ledelsen efter fascistiske principper — Minsandten en stor mundfuld.

Det må være rigtigt allerede nu at fastslå, at dem omtalte registreringer finder sted i dag på sygehuset og velsagtens i til sammen flere tusinde

danske og færøske virksomheder og institutioner og den har sansynligvis fundet sted i 50—100 år før edb maskinen blev opfundet.

Spørgsmålet er så, hvad drejer debatten sig om. Personlige oplysninger, der registreres om den enkelte, altså registerindhold eller om det, at man nu registrerer oplysninger ved hjælp af edb eller måske kombinationen af de to ting nemlig registrering af personlige oplysninger på så effektivt et apparatur som edb. Da de to første forhold har været kendt og anvendt længe må det nok være det sidste, der gør folk forskrækket og får dem til at reagere.

Hertil kan siges, at edb i sig selv er intet andet end et stykke værktøj, der som alle andre opfindelser kan bruges eller misbruges hvilket Jussi Merklin også påpeger i sin artikel.

Edb er som al anden automatisering med til at føre produktiviteten i samfundet og endnu er der i vor del af verden stadig ønske om en forhøjelse af levestandarden, hvilket bl.a. kommer til udtryk

gennem krav til større kapitaludbytte og højere løn til de ansatte.

Edb er derfor kommet for at blive og via sin høje teknik give sit bidrag til samfundsudviklingen.

Registreringen af sygedage ønskes overført til edb som så mange andre opgaver, der med fordel er blevet automatiseret. Opgaven er stadig den samme, men omlægningen til edb sparer tid, trivsel arbejde og dermed omkostninger.

I bladene har man diskuteret hospitalsledelsens ret til at foretage nævnte registrering på edb. Mellem hospitalet som arbejdsgiver og de ansatte som arbejdstagere er der indgået en arbejds-aftale, og ifølge denne kan man vel ikke bestride arbejdsgiverens ret til at registrere om en ansat er fraværende. Dette har som tidligere nævnt, været praktiseret i mange år, og kan vel derigennem også anses som værende akcepteret af de ansatte. Det man nu protesterer imod er altså, at edb indgår som et hjælpemiddel i nævnte registrering.

Vi er nu tilbage til udgangspunktet i debatten.

Oplysningerne er til stede og edb maskinerne er værktøjet, der skal gøre arbejdet lettere. Som det fremgår af det foregående, burde der ikke være den store grund til opstandelse.

Man kunne måske snarere postulere, at en edb registrering af den omtalte slags giver en mere ensartet og systematiseret information om den enkelte i stedet for et manuelt ført kartotekskort, der samtidig kan indeholde diverse verbale (subjektive) bemærkninger.

Størstedelen af det arbejde edb maskiner udfører i dag er automatiseringen af tidligere kendt informationsbehandling, så heri ligger ikke noget nyt eller afskrækkende, der kan give anledning til så megen spaltepals — ej heller for hospitalets sygedagsregistrering.

Hvad der imidlertid ganske rigtigt har været påpeget i debatten er behovet for en færøsk registerlov, der angiver rammerne for hvad der må registreres om enkeltpersoner og hvorledes disse oplysninger må anvendes eller snarere, hvad de ikke

må anvendes til og hvem der har adgang til hvilken information. Herved skaber man tryghed for den enkelte samt viden om, hvad der kan registreres om hans eller hendes person.

Behovet for en datalovgivning og synspunkterne omkring dette emne er iøvrigt fortræffelig belyst af Petur Rouch i hans ind-

læg i dagbladene i sidste uge.

Min datter på 8 år skulle forleden udfylde et skema i skolen med hendes alder, bopæl, forældrenes alder, deres og bedsteforældrenes opvækstkommune. Skemaet skulle tilsyneladende være anonymt, men indholdet af oplysningerne ville gøre det til en let

Framhald á síðu 8